

מקור המאמר בזהר חדש מדרש איכה דף קיא ע"א
גלות השכינה ושליטת הקליפה

אִיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, רַבִּי הֲרַפִּינִם פֶּתַח, (שם 99 וסו)

וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיֵּשְׁבֶן מִקְדָּם לְגֵן
עֵדֶן. וַיִּגְרַשׁ אֶת, דָּא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. בְּחַרְבֵּן בֵּי
מִקְדָּשָׁא, דְּאִתְתַּרְכַּת בְּתִירוּכִין, דְּאִשְׁתַּלַּחַת
בְּשִׁלּוּחִין, כְּרַסִּיָּא דְּמִלְכָּא נְפִלַת.

וַיִּגְרַשׁ אֶת, דָּא כְּרַסִּיָּא דְּמִלְכָּא. וְוִי דְּאִתְתַּרְכַּת,
וְוִי דְּנְפִלַת. הָאָדָם, הֵהוּא דְּשִׁלִּיט עַל

כּוֹרְסִיָּא, דְּכִתִּיב בֵּיהּ (יחזקאל א כו) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף
דְּמוֹת כְּמֵרְאֵה אָדָם וְגו'. נְפִלַת כְּרַסִּיָּא, נְפִל כֶּלֶא.

וַיֵּשְׁבֶן, הֵהוּא דְּתִרִיד לְדָא, אֲשֶׁרִין וְאֲשֶׁרִין
יֵיִשׁוּבָא אַחֲרָא, בְּהִיפּוּכָא. בְּשַׁעֲתָא

דְּאִתְחַרִּיב בֵּי מִקְדָּשָׁא, סְלִיק לְכַבּוּד עֵילָאָה
לְעֵילָא, וְאֲזַעִיר דְּיוֹקְנֵיהּ מִכְּמָה דְּהוּוֹת. וְכוֹרְסִיָּא

נְטִיל מִצִּיה וְאִתְפְּרֵשׁ.

כְּבִיכּוּל אֲשֶׁרִין לְגֵן עֵדֶן עִם כְּרוּבִים לְתַתָּא,
וְאִתְפְּרֵשׁ מֵהוּוֹת כְּבוֹד עֵילָאָה. וְאֲשֶׁרִין

לְהֵהוּא לְהַט הַחֲרִיב, לְמִיָּקָם בְּדוּכְתָא דְּרַבְּנוּתִיהּ,
לְמִיָּטָר וְלְמִיִּשְׁאֵב וְלְמִסְתִּיר, (נ"א וְלְמִסְתִּיר) הֵהוּא אוֹרַח

דְּאֲנַגִּיד מֵעֵץ הַחַיִּים.

לְעַמֵּד בְּמִקּוּם גְּבֻרָתוֹ, לְשִׁמֵּר וְלְשִׁאֵב וְלְהַסְתִּיר (וְלַחֲזִק) אוֹתָהּ
הַדְרִיךְ שְׁשׁוּפַעַת מֵעֵץ הַחַיִּים.

אִיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד. רַבִּי
הֲרַפִּינִם פֶּתַח, (בראשית ג)
וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיֵּשְׁבֶן
מִקְדָּם לְגֵן עֵדֶן. וַיִּגְרַשׁ אֶת -
זו כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, בְּחַרְבֵּן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, שְׁגֵרְשָׁה בְּגֵרוּשִׁין,
שְׁנִשְׁלַחַה בְּשִׁלּוּחִין, כֶּסֶף
הַמֶּלֶךְ שְׁנִפְלָה.

וַיִּגְרַשׁ אֶת - זה כֶּסֶף הַמֶּלֶךְ.
אוֹי שְׁגֵרְשָׁה, אוֹי שְׁנִפְלָה.
הָאָדָם, אוֹתוֹ שְׁשׁוּלֵט עַל
הַכֶּסֶף, שְׁכַתּוּב בּוֹ (יחזקאל א)
וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת
כְּמֵרְאֵה אָדָם וְכו'. נְפִלָה
הַכֶּסֶף - נְפִל הַכֶּל.

וַיֵּשְׁבֶן - אוֹתוֹ שְׁגֵרְשׁ אֶת זֶה,
הַשְּׁכִין וְהַשְּׁרָה יֵשׁוּב אַחַר
בְּהִפּוּכוֹ. בְּשַׁעַת שְׁנַחֲרֵב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, סְלִק אֶת הַכְּבוֹד
הָעֵלְיוֹן לְמַעְלָה, וְהַמְעִיט
דְּמוֹתוֹ מִכְּמוֹ שְׁהִיָּה, וְהַכֶּסֶף
נִסְעַ מִמֶּנּוּ וְנִפְרַד.

כְּבִיכּוּל הַשְּׁרָה אֶת גֵּן הָעֵדֶן
עִם הַכְּרוּבִים לְמַטָּה, וְנִפְרַד
מֵאוֹתוֹ הַכְּבוֹד הָעֵלְיוֹן,

וְהַשְּׁרָה אֶת אוֹתָהּ לְהַט הַחֲרִיב,

וּשְׁלֹמֹה מִלְכָּא צְוּחַ וְאָמַר, (משלי ז כא) תַּחַת שָׁלוֹשׁ
 רְגֵזָה אֶרֶץ וּגו' תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וּגו'
 וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ. שִׁפְחָה לְגו', גְּבִירָתָהּ
 לְבַר. אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, מֵאֵי בְּדָד. כְּמָה דְאֵת
 אָמַר, (ויקרא יג טו) בְּדָד יֵשֵׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ.

וּשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ צְוּחַ וְאָמַר,
 (משלי ז) תַּחַת שָׁלוֹשׁ רְגֵזָה
 אֶרֶץ כּו' תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ
 כּו' וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ.
 הַשִּׁפְחָה בַּפְּנִים, גְּבִירָתָהּ
 בַּחוּץ. אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, מָה
 זֶה בְּדָד? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּדָד
 יֵשֵׁב מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ.

ספר אור הזהר (עמוד 347)

(יז) מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסק בחכמת הקבלה

קול אומר קרא, "מה אקרא כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר. "וכל חסדו כציץ השדה", כל חסד שעושים לעצמם עושים. ואפלו כל אלו שעוסקים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזה הוא רוח המשיח. אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא ' ממנה, ונשארת ב' יבשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואכרן בעולם.

וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר. והוא רוח הקדש. והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם.

(תקוני זהר תקון ל')

(יח) למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד אף שיטעה בקריאתו

למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו. והוא תקון גדול לנשמה.

(מורה באצבע להחיד"א זכותו יגן עלינו אמן, אות מד)

— פָּרָק י"ז —

דברי הראשונים המתארים את הקבלה

(א) דברי גדולי הראשונים המתארים את הקבלה

משה רבינו כתב... התורה כלה מפיו של הקדוש ברוך הוא... הודיעו תחלה ענין בריאת השמים והארץ וכל צבאם... וגם כן כל הנאמר בגבואה ממעשה מרפכה ומעשה בראשית... והכל נכתב בתורה בפרוש או ברמז... וכל הנמסר למשה רבינו בשערי הבינה, הכל נכתב בתורה בפרוש או ברמז או בגימטריות או בצורת האותיות... או בקוצי האותיות ובכתריהן... כי הרמזים האלו לא יתבוננו אלא מפה אל פה עד משה מסיני... ומנן יבוא יחזקאל ויגלה להם סתרי המרפכה. כלומר שהכל נלמד מהתורה... עוד יש בידינו קבלה של אמת, כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא (עין זהר חלק ב' דף פ"ז). ... ומפני זה ספר תורה שטעה בו באות אחת במלא או בחסר פסול...

ואני הנני מביא בבית נאמנת... לכל המסתכל בספר הזה, לכל יספר סברה ואל יחשב מחשבות בדבר מכל הרמזים אשר אני כותב בסתרי התורה, כי אני מודיעו נאמנה, שלא ישנו דברי ולא יודעו כלל בשום שכל ובינה, זולתי מפי מקבל חכם, לאזן מקבל מבין... אל יחרסו אל השם לראות, כי השם אלקיני אש אוכלה הוא, אל קנאות, והוא יראה את רצוני מתורתו נפלאות.

(רמב"ן בהקדמתו לפרושו על התורה)